

W Bruxelli tworzy się legijon polski w służbie belgijskiej, pod dowództwem generała Daine zostawać mający.— Generał ten mówi po polsku, gdyż za czasów Napoleona dowodził pułkiem polskim. (*G.Pr.Stanu*)

Pomimo wszelkich pogłosek, nie masz obawy, aby N. Cesarz Mikołaj, wczemkolwiek potwierdzać miał postępowania króla hollenderskiego, któreby niechnęły duchem pokoju.— Zdrowie ministra Perrier, niepodlega już niebezpieczeństwu. Główną przyczyną jego choroby, miało być mocne zmartwienie, gdy mu dano znać o krwawych rozruchach kannibalów, pod czas wybuchnienia cholery w stolicy Francji. W ten czas, żalem ściśniony zawoławszy: »Czy znowu dzień 2 września następuje?» (*) po wydaniu stosownych rozkazów, położył się do łóżka i w nocy zapadł na cholere.— Nie masz jeszcze urzędowej pewności o schwytaniu księżny Berry na wziętym rzeczywiście parowym statku *Karol Albert* z kilkunastu osobami jej orszaku. Atoli sam *Monitor* donosi, że w liczbie пойманных znajduje się dama około 35 lat licząca, która gdy się okaże, iż jest księżną Berry, natychmiast na fregacie francuskiej do Anglii odesłaną zostanie. Okoliczność ta w krótkce się wyjaśni.— Rozeszła się także onegdaj wiadomość, iż książę Angouleme pokazał się i wylądował na brzegach Normandyi, i że w tym samym czasie, jeden z dawnych generałów przybył do wojska Wandei.

Dnia 9 Maja.

Monitor potwierdza wiadomości o schwytaniu okrętu parowego *Karol Albert*, lecz co się tycze księżny Berry, rzecz dalszemu wyjaśnieniu zostawia.— W Montauban zaszły także mocne rozruchy. Wysłano tam znaczny oddział konnicy.— Wyzdrowienie Pana Perrier spieszenie idzie do pożądanego celu, i w krótkce będzie zupełne.—

ANGLIA

LONDYN 4 Maja.

Według gazety *Kurier* osnowa 57go protokołu konferencji londyńskiej jest następująca:

Protokół (Nro. 57) konferencji odprawionej d. 18 kwietnia 1832 w wydziale spraw zagranicznych.

(*) Jest to pamiętny dzień dawnej rewolucyi r. 1791, który strumieniami krwi niewinnej zrumienił Paryż. Była to rzeź ofiar zemsty, jakiej żadne barbarzyńskie wieki nie obymują.

Obecni pełnomocnicy Austrii, Francji, Wielkiej Brytanii, Pruss i Rossyi.— Konferencya rozpoczęła się oświadczeniem ze strony pełnomocników Austrii i Pruss, którzy odwołując się do 56go protokołu z dnia 5 b. m. oznajmują, iż od dworów swoich otrzymali ostateczne rozkazy, o których w rzeczonym protokole namieniono. Gdy rozkazy te upoważniają ich do wymiany aktów ratyfikacyi traktatu z dnia 15 listopada 1831 z pełnomocnikiem belgijskim, oświadczają więc pełnomocnicy Austrii i Pruss gotowość swoją przystąpienia do tej wymiany. Pełnomocnicy Rossyi oznajmili, iż jeszcze nie nadeszły ostateczne rozkazy ich dworu, lecz ich codziennie oczekują. Pełnomocnicy Austrii i Prus wynurzyli potem życzenie, aby w skutku oznajmionego oczekiwania pełnomocników Rossyjskich, mogła nastąpić kilkodniowa zwłoka, iżby wszystkie dwory reprezentowane na konferencji londyńskiej, mogły w jednymże czasie stanąć w równi względem traktatu z dnia 15 listopada 1831. Pełnomocnicy Francji i Wielkiej Brytanii wynurzają mocne zadowolenie z oświadczenia pełnomocników Austrii i Pruss względem nadeszłego upoważnienia ich do wymiany ratyfikacyi traktatu z dnia 15 listopada. Pełnomocnicy Francji i Wielkiej Brytanii cenią i podzielają uczucia, które pełnomocników Austrii i Pruss powodują do wynurzenia życzenia, aby wymianę ratyfikacyi odłożyć do nadejścia instrukcyi, których pełnomocnicy Rossyjcy codziennie oczekują. Uczucia te zostały imieniem Francji i Wielkiej Brytanii oświadczone w protokołach Nro. 54 i 55. Lecz kierowani pobudkami, które już d. 31 stycznia r. b. spowodowały zrzeczenie się chęci, zapewnienia jednoczesnej wymiany ratyfikacyi, a które w czasie od owego dnia upłynionym więcej jeszcze mocy nabrało, i przekonani, iż niezwłoczna wymiana ratyfikacyi austriackiej i pruskiej, mieć będzie najzabawniejszą wpływ na powszechny pokój, którego utrzymanie od czasu rozpoczęcia konferencji londyńskich, było ciągłym celem usiłowań pięciu dworów, pełnomocnicy Francji i Wielkiej Brytanii upraszają usilnie pełnomocników Austrii i Pruss, aby bez dalszej zwłoki przystąpili do skutecznego wykonania instrukcyi, o których odebraniu sami oznajmili. Pełnomocnicy Austrii i Pruss przejęci ważnością względów, przytoczonych